

nebo vystoupením ze sdružení, a že teprve tímto okamžikem může počítí běžeti lhůta promlčecí. Nesejde tedy pro otázku promlčení na tom, kdy obžalovaní přistoupili ke zmíněné tajné organisaci, nýbrž záleží jedině na tom, zda a kdy účast na zakázané činnosti tohoto sdružení přerušili, pokud se týče ze sdružení vystoupili. Pro tento předpoklad neobsahují však spisy nutný skutkový podklad a ani rozsudek nalézacího soudu v této příčině nic nezjišťuje. Důsledkem toho nelze zrušovacímu soudu rozhodnouti ihned ve věci samé a nezbylo proto než u vyhovění zmateční stížnosti zrušiti rozsudek nalézacího soudu v napadené části a uznati právem, jak se stalo.

Čís. 4936.

Ak viac spoločníkov napádlo a na tele poškodilo niekoľko osôb, k odsúdeniu ich pre spolupáchateľstvo stačí, zistí-li sa, že každý z nich na základe spoločného zlého úmyslu ublížiť poškodeným na tele vykonal priamo na mieste spoločného činu takú činnosť, ktorá zapadala do rámca zamýšľaného celkového trestuhodného jednania a bola súčinnosťou pri tomto čine.

(Rozh. zo dňa 27. februára 1934, Zm IV 668/33.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti M. D. a spol., obžalovaným zo zločinu ťažkého ublíženia na tele so smrteľným výsledkom a i., na základe verejného pojednávania následkom zmätočnej sťažnosti štátneho zastupiteľstva a obžalovaných M. D. a J. H. ako aj ich obhájcov vyniesol r o z s u d o k, ktorým vyhovujúc zmätočnej sťažnosti štátneho zastupiteľstva z dôvodu zmätku podľa § 385 č. 1 b) tr. p., zrušil napadnutý rozsudok porotného súdu, pokiaľ trestné činy obžalovaných M. D., J. M. a J. H. boly kvalifikované jako dvojnásobný zločin ťažkého ublíženia na tele podľa §§ 301 a 308 veta 2. tr. zák. a jako jednonásobný zločin ťažkého ublíženia na tele podľa §§ 301 a 308 veta 1. tr. zák. a trestné činy obžalovaného mladovekého J. Ch. boly kvalifikované jako dvojnásobné previnenie podľa §§ 301 a 308 veta 2. tr. zák. a jako jednonásobné previnenie podľa §§ 301 a 308 veta 1. tr. zák., a tieto trestné činy kvalifikoval u všetkých obžalovaných jako spolupáchateľstvo podľa § 70 tr. zák. pri cit. deliktoch.

Z d ô v o d o v:

Dôvod zmätku podľa § 385 č. 1 b) tr. p. bol uplatňovaný aj verejným žalobcom aj obhájcami obžalovaných J. H. a M. D. Kým verejný žalobca žiada upotrebenie prísnejšej kvalifikácie, než bola upotrebená v napadnutom rozsudku, a to kvalifikácie spolupáchateľstva podľa obžaloby, obhájcovia žiadajú o upotrebenie ešte miernejšej kvalifikácie pomocníctva. Najvyšší súd skúmal najprv zmätočnú sťažnosť verejného žalobcu, lebo v prípade vyhovenia tejto zmätočnej sťažnosti stane sa bezpredmetným uplatňovanie dôvodu zmätku podľa § 385 č. 1 b) tr. p. v prospech obžalovaných. Verejný žalobca namieta, že trestné činy

obžalovaných M. D., J. M., J. H. a mladovekého J. Ch., spáchané na škodu J. G. st. a M. G., boly mylne podriadené pod ustanovenie § 308 veta 2 tr. zák., a že ich trestný čin, spáchaný na škodu J. G. ml., bol mylne podriadený pod ustanovenie § 308 veta 1 tr. zák., lebo sú tu všetky náležitosti spolupáchateľstva v smysle § 70 tr. zák. na trestných činoch ťažkého ublíženia na tele, a to v dvoch prvých prípadoch podľa § 301 prípad 1. a § 306 veta 1 tr. zák., v treťom prípade podľa § 301 prípad 1. tr. zák. Tejto zmätočnej sťažnosti neľze odopreť oprávnenia.

Kladnou odpoveďou porotcov na skutkové otázky týkajúce sa týchto prípadov a všetkých štyroch odsúdených obžalovaných bolo zistené, že sa všetci títo štyria obžalovaní zúčastnili výtržnosti pred domom J. G. st., ktoré spočívaly v hádzaní kamením do jeho dvora; že, keď poškodený J. G. st., rozhorčený týmto jednaním, vyšiel so svojimi synmi z domu, aby zistil páchatel'ov výtržností, všetci štyria obžalovaní dali sa na útek do blízkeho dvora jedného z obžalovaných, totiž J. M., pričom na úteku bolo z tejto skupiny ďalej hádzané kamením, a to na J. G. st. a jeho synov, ktorí prenasledovali výtržníkov. Vo dvore J. M-a v š e t c i štyria obžalovaní s t a n u l i, všetci z nich alebo niektorí alebo niektorý z nich sa ozbrojili vidľami, kolíkmi alebo podobnými predmetmi a takto ozbrojení č a k a l i na príchod J. G. st. a jeho synov M. G. a J. G. ml. a keď títo vošli do dvora, v š e t c i o b ž a l o v a n í n a p á d l i uvedených troch poškodených, pričom niektorí, či niektorý z nich, raz alebo viac razy uderili každého z týchto poškodených do hlavy. Následkom týchto úderov utrpeli: J. G. st. a M. G. zlomeniny lebečnej kosti a výron krvi do mozgu, čo malo v zápätí ich smrť, J. G. ml. však utrpel zranenie, ktoré vyžadovalo ku zhojeniu viac než 20 dní. Porotcovia odpovedali záporne na právne otázky, smerujúce ku kvalifikácii týchto činov obžalovaných ako spolupáchateľstva v smysle § 70 tr. zák. na dvojnásobnom zločine podľa § 301 prípad 1. a § 306 veta 1 tr. zák. a na jednonásobnom zločine podľa § 301 prípad 1. tr. zák., a dali kladnú odpoveď na výpomocné právne otázky, odpovedajúce kvalifikácii trestných činov podľa miernejšieho ustanovenia § 308 veta 2, vzľažne 1 tr. zák. Právny názor, vytvárajúci v týchto prípadoch spolupáchateľstvo vo smere práve uvedenom, je mylný. Zo skutkových zistení hore uvedených a obsažených v kladných odpovediach porotcov na skutkové otázky plynie, že všetci štyria odsúdení obžalovaní od začiatku pokračovali vo spoločnom zlom úmysle proti poškodeným, ktorý úmysel prejavil sa najprv s p o l o č n ý m útokom na dvor poškodených, potom s p o l o č n ý m zastavením sa na úteku a vyčkávaním na príchod poškodených, ďalej s p o l o č n ý m útokom v š e t k ý č h š t y r o c h odsúdených na troch poškodených. Nešlo tu o prípad § 308 tr. zák., ktorý predpokladá samostatnú trestuhodnú činnosť každého páchatel'a, neodvislú od takejto činnosti iných páchatel'ov a spočívajúcu u každého páchatel'a na samostatnom zlom úmysle, ktorý by nebol spojený s takýmto zlým úmyslom iných páchatel'ov. Naopak zo zisteného skutkového stavu treba uzatvárať, že bolo tu spolupáchateľstvo všetkých štyroch odsúdených v smysle § 70 tr. zák., totiž ich súčinnosť založená na stejnóm a spoločnom zlom úmysle ublížiť J. G. st., M. G. a J. G. ml. na tele. Aj keď nebolo zistené, že sa všetci štyria od-

súdení výslovne dohovorili o spoločnom prevedení týchto činov, preč z toho, že od začiatku útoku jednali ako jedna skupina, že spoločne utekali jedným smerom na to isté miesto a tam sa zastavili, že spoločne čakali na príchod poškodených a všetci ich napádli, treba uzatvárať na to, že sa aspoň mlčky dorozumeli na spoločnom prevedení útoku, tedy sa dorozumeli aj na spoločnom zlom úmysle. Bola tu tedy jednotná vôľa všetkých odsúdených ublížiť trom poškodeným na tele a všetci štyria odsúdení aj podnikli spoločne činnosť cieľom prevedenia spoločného zlého úmyslu. Pri tom nie je rozhodné, či každý zo spoločníkov vykonal stejnorodú, rovnocennú a stejne obsažnú činnosť; najmä nie je na prekážku posúdenia trestných činov jako spolupáchateľstva to, že nebolo zistené, ktorý z obžalovaných uderil poškodených volajacím predmetom do hlavy. Stačí, keď každý z odsúdených na základe spoločného zlého úmyslu ublížiť poškodeným na tele vykonal priamo na mieste spoločného činu takú činnosť, ktorá zapadala do rámca zamýšľaného celkového trestuhodného jednanía a bola súčinnosťou pri tomto čine. Takouto súčinnosťou bolo v tomto prípade hlavne to, že podľa skutkových zistení poroty, každý z obžalovaných napádal každého z troch poškodených, tedy každý jednal v nepriateľskom zlom úmysle proti ich telesnej integrite. Všetci štyria odsúdení sú tedy zodpovední jako spolupáchatelia v smysle § 70 tr. zák. za výsledky spoločného trestného jednanía aj keď nebolo zistené, ktorý z nich spôsobil poškodeným ťažké ublíženie na tele. Z toho plynie, že podriadením trestných činov spáchaných na škodu J. G. st., M. G. a J. G. ml. pod miernejšie ustanovenie § 308 veta 2., vzťažne 1. tr. zák., namiesto §§ 70 a 301 prípad 1., vzťažne § 306 veta 1 tr. zák., bol zavinený zmätok podľa § 385 č. 1 b) tr. p. Preto bolo vyhoveť zmätočnej sťažnosti verejného žalobcu, uplatňujúcej tento dôvod zmätku, zrušiť na základe 1. odst. § 33 por. nov. napadnutý rozsudok v tejto časti vo výroku o kvalifikácii trestných činov a upotrebiť na konci uvedenú kvalifikáciu.

Čís. 4937.

Hranice mezi krádeží a polním (lesním) pychem.

(Rozh. ze dne 28. února 1934, Zm I 726/32.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl po ústním líčení zmateční stížnost obviněného do rozsudku senátu mládeže u krajského soudu v Mostě ze dne 30. května 1932, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným proviněním krádeže podle § 3 zákona čís. 48/31 sb. z. a n. a § 460 tr. zák.

Důvody:

Zmateční stížnost napadá rozsudek, pokud jím byl mladistvý obviněný odsouzen pro proviněním krádeže podle § 3 zák. čís. 48/1931 a § 460 tr. zák., důvodem zmatečnosti podle čís. 9 a) § 281 tr. ř., uplatňujíc, že tu jde jen o polní pých. Stížnosti nelze přiznati důvodnost.